

Uporaba pridobljenega znanja v praksi

V marcu 2025 sem v okviru Erasmus+ mobilnosti obiskala Center MURID v Čakovcu, kjer sem preko senčenja spremljala delo različnih strokovnjakov v zgodnji obravnavi otrok s posebnimi potrebami. V nadaljevanju navajam, kako sem posamezne vsebine in pristope prenesla v prakso.

Uporaba slikovne podpore in vizualnih urnikov

Na podlagi spoznanj o PECS sistemu in drugih oblikah vizualne podpore, sem v svoje delo vključila več strukturiranih slikovnih pripomočkov. Uporabljam prilagojene vizualne urnike, ki otrokom omogočajo večjo predvidljivost poteka aktivnosti in zmanjšujejo odpor do nalog.

V povezavi z uporabo slikovne podpore se je povečalo tudi sodelovanje s strokovnim timom (vzgojiteljice, spremljevalke). Eden izmed primerov takšnega sodelovanja je bil primer dečka z avtizmom, ki je imel izrazite težave ob odhodu iz vrtca. Spremljevalka je poročala, da otrok vztraja, da mora sam odpreti vrata, kar pogosto sproži izbruh, če mu vrata odprejo starši ali kdo drug. Zato sem mu v namen podpore, v sodelovanju z vzgojiteljico in spremljevalko, pripravila slikovni prikaz.

Senzorne dejavnosti

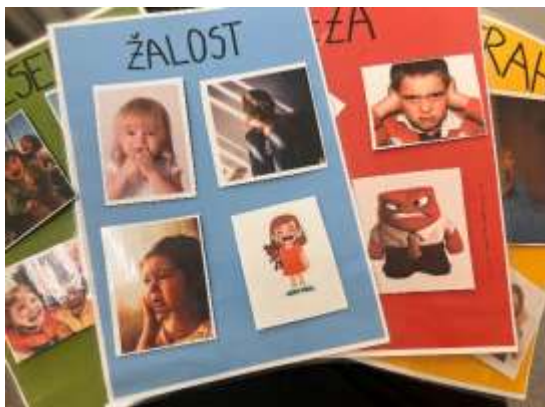
Po ogledu senzorne sobe v Centru Murid in spoznanju pomena senzorne integracije, sem začela redno vključevati senzorne škatle in materiale za taktilno in vizualno stimulacijo (riž, makaroni, kinetični pesek, penasti material, slajm). Otroci zelo dobro reagirajo na te dejavnosti – pogosto jih uporabljam za uvod v obravnavo ali za umiritev pred prehodom v bolj strukturirano nalogo.

V obravnave sem vključila tudi igranje s slajmom, zlasti pri otrocih, ki kažejo taktilno preobčutljivost.

Podpora izražanju in prepoznavanju čustev

Na področju socialno-čustvenega razvoja uporabljam različne vizualne pripomočke za spoznavanje čustev: kartice in dejavnosti, ki otrokom omogočajo prepoznavanje in izražanje čustvenih stanj. Ob tem vključujem tudi interaktivne zgodbe in knjige, ki spodbujajo empatijo. Primer takšne dejavnosti je branje interaktivne knjige "Popihaj, pobožaj, nalepi obliž", ki smo jo spoznale v Centru Murid.

Časovna orientacija in strukturiranje obravnave

Za večjo strukturo uporabljam časovni timer, katerega imam naloženega na mobilni napravi. Vpeljan je tudi v skupino z otrokom z avtizmom, uporablja ga spremljevalka. Otrokom omogoča lažjo orientacijo v času (npr. ko morajo čakati), predvidljivost in zmanjšuje impulzivno vedenje.

Določene prakse, kot je sistematična uporaba PECS z individualnimi komunikacijskimi mapami, nisem vpeljala, predvsem zaradi potrebnega dodatnega usposabljanja. Ostalo pridobljeno

Sofinancira
Evropska unija

znanje pa sem skušala prenesti v vsakodnevno prakso, predvsem na področjih strukturiranja obravnav, vizualne podpore, senzorne regulacije in uporabe motivacijskih strategij.

Zapisala: Monika Božnar, soc. pedagoginja